

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 51.

Z KRAKOWA DNIA 27. CZERWCA 1813 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Petersburga d. 7 Maja.

Radca Stanu Pan Loder (sławny Anatomik, który dawniej bawił w Halli i Jenie) założył był na rozkaz N. Imperatora w Moskwie lazaret na 3000 ludzi, która to liczba pomnożyła się później do 28 tysięcy. Za nadejściem Francuzów przeniesiono ten szpital do kilku małych miast Gubernii Rezańskiej. Pan Loder zebrał tam powoli przeszło gotu chirurgów i przeszło 100 uczniów lekarskich, i opatrywał od 14 Września 1812 do 1 Lutego 1813 ranionych 29,028, pomiędzy którymi było 555 officerów. Z tej liczby przyszło zupełnie do zdrowia 18,820 ludzi; inwalidami, których użyć można, zostało 3098, a tylko 1656 ludzi umarło, to jest, bliske 6ciu na sto. Za tak znakomitą przysługę Pan Loder otrzymał od N. Imperatora reskrypt w wyrazach bardzo dla niego pochlebnych i order S. Anny 2giej klasy.

Z Dessau d. 8 Czerwca.

Po chlubney potyczce pod Halberstadt postanowił niezmordowanie czynny Jenerał Czerniszew znieść korpus nieprzy-

iacielski stojący w Lipsku, składający się około 26000 piechoty wraz z kilku tysiącami chorych, a 2000 jazdy pod dowództwem Xcia Padwy. Aże siły jego korpusu nie były dostateczne do tego przedsięwzięcia, pojechał więc do Jenerała Hrabiego Woronzowa, dowodzącego korpusem oblegającym Magdeburg, i w kilku godzinach umówił się z tym równie odważnym jak biegłym Jenerałem o plan uderzenia na nieprzyziaciela. Wezwano także Pułkownika Lützowa i Majora Petersdorffa, aby z swemi korpusami ochotników, po których wiele spodziewać się można było, natarcie wspierali. Puszczono się w drogę dla zagrożenia na pozor innym punktom. Lecz dnia 6 rano wyruszywszy Jenerał Czerniszew z Bernburga uszedł z korpusem swoim 9 mil w 24 godzinach, i stanął dnia 7go rano w okolicy Lipska pod Taucha, gdy w tymże czasie część korpusów Woronzowa i Lützowa także szybkim krokiem z Delitsch prosił drogą ciągnąc, pod Lipsk przybyła.

Niedaleko Taucha powzięte wiado-

mość, że jazda nieprzyjacielska nieznamy-
duie się w mieście, ale w Taucha, i w
przyległych wsiach na okółko Lipska jest
rozłożona. Gdy koniecznie trzeba było
przejsć przez Taucha, dla zbliżenia się
bardziej do Lipska przez tameczny most
na Partnie, dano natychmiast rozkaz, a-
by Major Kuniew z Rygskim pułkiem dra-
gonow Taucha opanował, a Pułkownik
Wiassow z dwoma pułkami kozaków i z
Izumskim pułkiem huzarów przez wieś
Schönbek nieprzyjaciela otoczył, dla prze-
cięcia mu odwrotu.

Obadwa wykonali dane im zlecenie
z taką dokładnością i szybkością, iż nie-
przyjaciel bez znacznego odporu wszędzie
odpartym, ubitym, lub zabranym i roz-
proszonym został. Jedynie pod Taucha,
gdzie nieprzyjacielski pułk strzelców i pułk
huzarów na wzgorzu nie daleko wiatraka
uszykowane stały, walka była zaciętsza,
ale i tu pomyślnie się skończyła, ponie-
waż wszystkich czyniących odpor w pień
wycięto lub w niewolę zabrano. Zebra-
ło się wszelako znowu kilka szwadronow,
i te uszykowały się przed lasem na wschód
od Taucha. Gdy na nie uderzyć miano,
przybył nieprzyjacielski Jenerał Lamotte
do Jenerała Woronzowa, a Jenerał Pier-
ret do Czerniszewa z trębaczem dla za-
kończenia rozlewu krwi przez wcale nie-
spodzianą wiadomość o zawarłem między
głównemi wojskami dwumiesięcznem za-
wieszeniu broni.

Jenerał Czerniszew wziął zrazu tę
wiadomość za wybieg woienny, dla oca-
lenia reszty jazdy i piechoty prawie oto-
czoney w Lipsku, z której, iak pod Lu-
neburgiem, Könnern i Halberstadt, żaden
człowiek nie byłby uszedł; gdy jednak o-

ba nieprzyjacielscy Jenerałowie ofiarowali
się iako zakładnicy zostać kilka dni w o-
bozie Rossyyskim aż do nadejścia po-
twierdzenia tej wiadomości, nie można
było o prawdzie powątpiewać. Jenerał
Czerniszew musiał ten interes zdać star-
szemu Jenerałowi Porucznikowi Woron-
zowi, i wyprawił na ten koniec Adżutan-
ta do niego, ale oraz dał rozkaz do dal-
szego działania. Tymczasem nieprzyja-
ciel korzystając z zawieszenia walki, na-
śląpionego z powodu przybycia postaćca
rozymowego, cofnął się i uszykował z
resztą jazdy pod Lipskiem. Jenerał Wo-
ronzow nie mógł także powątpiewać o
prawdzie udzieloney mu wiadomości. Sło-
wem, chlubnie dobyty oręż włożono do
pochwy, a wieniec zwycięzki okółko skro-
ni obu młodych bohaterow nie był do-
kończony.

Pod czas tych wypadkow u korpusu
Jenerała Czerniszewa, przydybał także
niedaleko Lipska Jenerał Dorok z korpu-
su Woronzowa oddział jazdy nieprzyja-
cielskiej, który podobnież zranym lub
zabranym został. Nigdzie się przewaga
jazdy Rossyyskiej bardziej nie okazała,
iak w tej rozprawie, albowiem liczba po-
ległych i ranionych z naszej strony bar-
dzo mała, gdy przeciwnie nieprzyjacie-
lowi korpus Czerniszewa okółko 400 jeń-
cow, łącznie z pułkownikiem i 12 office-
rami, a korpus Woronzowa okółko 150,
łącznie z 4 officerami zabrały.

Strata nieprzyjacielska w zabitych
bardzo znaczna, ale dokładnie iey podać
nie można, ponieważ korpusom naszym
sposobem wcale nieprzewidzianym prze-
szkodzono utrzymać się na polu bitwy.
Przewaga jazdy w tej walce tem widocz-

nieysza była, że miała do czynienia z nowozaciężnemi bardzo młode mi ludźmi.

Nayniekontentniejszy był te oddziały, które wcale do boju nienależały, iako to, większa część korpusu Woronzowa, a szczególniej korpus Lützowa, który pozbawionym żołat pożądanej sposobności usprawiedliwienia wysokich oczekiwań narodu, sławszy kilka godzin pod bronią, ani razu nie wyrzeliwszy.

Z Mitawy d. 11 Maja (d. k.)

Mialo nasze wśród powszechnego żalu i smutku oddać dziś ostatnią cześć szanownym zwłokom J. Jenerata Feldmarszałka, Xcia Michała Łaryonowicza Goleńszczewa-Kutuzowa-Smołenskiego, które przywieziono tu o godzinie goley z północy. O dwie wiorsty od miasta spotkali je tuteysy kupcy, i wyprzagszy konie z powozu, łzami się zalewając, sami je wzięli. Żałobna ta processya, wpośród śpiewania duchowieństwa i bicia we dzwony, posłgpowala aż do tuteyszego kościoła S. Symeona, gdzie odprawiły się żałobne modły, w obecności wielkiego zgromadzenia ludu. Po czem gorliwe kupiectwo wiozło ieszcze blisko wiorsty za miasto do punktu, gdzie we dwa szeregi uszykowane łtate woysko, które oddać honory zwłokom, i na salwę trzykroć z ręczney wyrzeliło broni. Okrzyki ludu wyrażały rzeczywiście jego wdzięczność dla męża, który w pełnym sławy zawoździe dni swoje zakończył, a w sercach prawych oyczyzny synow wieczney dla siebie wdzięczności pomnik zoltawił.

Z Białegostoku d. 2 Maja.

Wczoray weszły tu iedna kompaniia artyleryi konney ciężkiej i 8 szwadronow

huzarów, należących do woyska odwodowego, pod dowodztwem Jenerata Majora Bezobrazowa. Licznie na ten widok lud zgromadzony, nie mógł się nasycić oglądaniem rownie porządku, w jakim to woysko wchodziło do miasta naszego, i rycerskiej prawdziwie tego postawy, iako też piękności i dzielności koni. Powszechnie się dziwiono, widząc że Rosya bez wszelkiej obcey pomocy, w samey sobie nieprzeliczone i niewyczerpane posiada środki do pokonania nieprzyacielskiej potęgi. Jutro przechodzić będzie tędy druga kompaniia artyleryi konney ciężkiej. Są to kompanie nowo zupełnie utworzone.

Z Wiednia d. 19 Czerwca.

N. Cesarz zaszczycił Majora Daniela Vukasowicha od gęgo pieszego pułku Arcy Xcia Karola godnością C. K. szambalana.

Dzisieysza gazeta dworska zawiera pod artykułem *Teatr wojny co następuje*:

Monitor pod d. 8 Czerwca donosząc o dawniejszych zdarzeniach pod Hamburgiem, wyraża: "Duńskie woyska działają wspólnie z Francuzkami. D. 25 Maja widzieli się z sobą obultroni dowodcy dla umowienia planu działania. Duński Minister spraw wewnętrznych, Hrabia Kaas, wystany żołat od Króla Jmć Duńskiego z zleceniami do główney kwatery Cesarza Napoleona.,,

Tenże Monitor zawiera następujące doniesienia:

Dnia 30 Maja.

Idący z Augsburga transport dział i około 50 wozow z amunicją, oddalił się z woyskowego gościńca i udał się z

Augszburga na Baireit i Chemnitz. Między Zwickau i Chemnitz uderzył na ten transport nieprzyjacielski podjazd i zabrał z niego 200 ludzi, 300 koni, 8 dział, i kilkanaście wozów zniszczył. Działa odbite w prawdzie zostały; ale wszelako rozkazał J. C. K. Mość dochodzić kto powążył się oddalać od gościńca, który był na Wirzburg i Fulda przepisany. Ktokolwiek bądź czy Jenerał, czy wojskowy kommissarz ma bydź wedle ustaw wojskowych ukarany.

Z 400 konnicy idący z Brunświka Jenerał Poinsoł, napadnięty był przy Halli od 7 do 800 nieprzyjacielskiej konnicy i z 100 ludzi w niewolę zabrany został. Do Lipska 200 tylko ludzi wróciło.

Xże Padwy (Jenerał Arrighi) przybył do Lipska, gdzie zbiera jazdę, dla oczyszczenia całego lewego brzegu Elby.

D. 31 Maja w wieczor.

Xże Wincencyi, Hrabia Szuwałow i Jenerał Kleiś mieli ośmnaściodziune naradzenie w klasztorze Wahlstadt pod Lignicą. Wczoraj o godzinie 5 wieczorem roziechali się. Wypadek ich naradzenia jeszcze nie wiadomy. Mowią, iż ugodzili się na zasady zawieszenia broni, i rozchodziło się tylko o graniczną linię. D. 31 o godzinie 6 wieczorem rozpoczęły się na nowo układy w okolicy Striegau.

Główna kwatera Cesarza była w Neumarkt; Xcia Moskwy, pod którego rozkazami została Jenerałowie Laurillon i Reynier, w Lissa. Xże Tarentu i Jenerał Bertrand stali między Jauer i Striegau; Xże Raguzy między Moys i Neumarkt; Xże Belluny w Steinau nad Odrą. Główny

był zupełnie oswobodzony. Osada odnosiła zawsze w swoich wycieczkach korzyści. Twierdza miała jeszcze na 7 miesięcy żywności.

Gdy Xże Reggio stanął d. 28 w Hoyerswerda, uderzył na niego Jenerał Bülow w 15 do 18,000 ludzi; lecz w wszystkich miejscach został odparty i o 2 godziny drogi był ścigany.

Powyzsza gazeta dworska umieściła z Danii taki artykuł:

Na miejscu Xcia Chrystiana, który odebrał przeznaczenie do Norwegii i w połowie Maja tam pojechał, mianował Król dowodcą zebranych wojsk w Holstynie Jenerała Hrabiego Schulenburga.

Kopenhagska rządowa gazeta pod d. 23 Maja zawiera następujące urzędowe oznajmienie o terażniejszych politycznych stosunkach Danii:

"Daremne były gorliwe starania Króla dla zmniejszenia ciężarów, które wiernych jego poddanych uciskają przez użycie najważniejszego źródła zarobku i przez przerwanie związku między oboma państwami. Hrabia Bernstorff, który posłany był do Londynu z propozycjami pokoju odesłany został od rządu Angielskiego bez wysłuchania nawet. Dano mu tylko poznać, że winnem miejscu, nie w Londynie, i to pod udziałem Szwecyi, podane Danii zostaną nieodmienne warunki do pokoju, których zasadą będą żądania Szwecyi. Wiadomo dostatecznie, iż żądania te wymierzone są przeciw bezpieczeństwu kraju i rozerwaniu spojenego państwa. Musi zatem wojna dalej być prowadzoną. J. K. Mość polega z zaufaniem na przywiązaniu i mężstwie wiernego swojego ludu, na słuszności swojej i

naszey sprawy. „

Z Berlina d. 15 Czerwca.

Królewicz Xze Wilhelm i Xżna Małżonka jego przybyli tu wczoray po południu z Frankfortu nad Odrą w dobrem zdrowiu.

W niedzielę d. 13 przed południem weszła tu część korpusu Bülowa, to jest należąca do brygady Xcia Hessen-Homburg piechota i artylerya, Halską bramą. Wielkorządca tuteyszey stolicy, Jenerał piechoty L'Estocq, wyjechał na przeciwko niey z licznym orszakiem wojskowym i wprowadził ją wraz z Jenerałem Bülow do miasta. Mężne woyska przyięte zolały od wdzięcznych współobywateli z wylaniem serca i pobratersku je uczęstowali. Nieznat na walecznych tych wojownikach trudow, które za nas ponieśli; żywa ich postawa wzbudza w wszystkich odwagę. W długim szeregu widzié można było wieżdżających tu oprócz dowodzącego Jenerała porucznika Bülow, Jenerała majora Xcia Hessen-Homburg, Jenerałow majorow Borrelli i Oppen; Pułkownikow Boyen i Kraft, wraz z Rossyjskimi Pułkownikami Claud i Wittinghoffen; Xcia Hohenzollern-Hechingen, majora od głównego sztabu; majorow Perbandt, Holzendorf, Stöholm, dowodcę 3go wschodnio-pruskiego pieszego pułku, i Beckendorf, dowodcę 2go wschodnio-pruskiego batalionu grenadyerow. Waleczni obrońcy naszego miasta nie dozwolili wziąć sobie honoru w osadzeniu strazy.

Xze Radziwił przyjechał z Frankensteinu do naszego miasta, którego dniem pierwey wysoka jego Małżonka wraz z familią poprzedziła.

Przybyli tu: Rossyyski Major Herbert z Lignicy; Duński goniec Porucznik Glass z główney kwatery; Angielski goniec Baillie z Gransee, i Szwedzki podpułkownik z Mittenwaldu.

Wyjechali: Xze Hessen-Homburg do Frankfortu; Jenerał major Krusemark do główney kwatery; W. Łowczy Hrabia Moltke do Strelitz; Angielski goniec Pigley do główney kwatery.

Przyprowadzono tu 391 Francuzkich jeńców, a odprowadzono 281.

Z Nowegojorku d. 17 Kwietnia.

(Z Pism Angielskich.)

Flota Angielska krąży do tego czasu w zatoce Delaware, pod Bostonem i Newport, i grozi to Lewistonowi, to Hookowi, to innem mieyscom, nie przypuszczając jednak nigdzie prawdziwego ataku. Tymczasem poczynione zolały na wszystkich tych brzegach mocne przygotowanie do odparcia iej zamachow. Woyska narodowe stały w gotowości i pełne mężstwa.

Amerykańska fregata Chesapeake, o którą obawiano się poniekąd, zawinęła tymczasem z wszystkimi poczynionemi zaobyczami do portu Bostonkiego. Pomiedzy iej zdobyczami znajdowało się kilka Angielskich statkow, a ładunek jednego z nich szacowano do 180,000 dolarow. Jedna tylko jeszcze Amerykańska fregata Essex znajduje się na morzu.

Stoiące na granicach Kanady Amerykańskie woysko gotowało się na początku Kwietnia do otworzenia kampanii. Codziennie przybywały mu posiłki w ludziach, działach i potrzebach wojennych,

Proponowana w kongressie ustawa,

ażby Prezydent w przypadku popełnionego gwałtu przez poddanych Angielskich lub Indyjanów przeciw obywatelom Amerykańskim, użył prawa odwetu na Angielskich lub Indyjskich jeńcach, przyjętą od obu izb i Prezydentowi do skutecznego oddana została.

P. Heath w Bostonie wynalazł prochowe race z sprężynami, które 5 funtów ważące, rzucane bydy mogą o 2000 sążni, a zatem przechodzą race Kongrewa, które 12 funtów ważą, i nie idą jak o 1500 sążni. Wynalazca czynił z ujemi doświadczenia w obecności Komodora Rodgera, Kapitaana Hull i wielu oficerów, które ci za doskonałe uznali.

Z Londynu d. 30 Maja.

Londyńska gazeta pod d. 22 Maja wyraża, iż po przywróceniu przyjacielskich stosunków z Rosyją, te okręty Rosyjskie, które jako posiłkujące Francuzów pod rozkazami Admirala Sieniawina w roku 1808 w porcie Lizbońskim stały, i na mocy zawartej pod ow czas (d. 30 Sierpnia) w Cintra kapitulacji, Anglii pod warunkiem oddane zostały, ażby lud natychmiast, a okręty w sześć miesięcy po przywróconym pokoju do Rosyi odesłane zostały, chciano teraz odesłać i kazano je tym końcem obeyrzeć; ale znaleziono je po pięciu letnim pobycie w porcie Portsmouth niezdatnymi do wytrzymania morza, i nakazano one z strony Rosyjskiej sprzedać.

Sprawa Katolików Irlandzkich, która cztery razy w niższej izbie roztrąszana była, zakończoną nareszcie została w sposobie niemałym tak dla Katolików, jako i ich obrońców.

P. Grattan wniośt jeszcze, d. 30 Kwie-

tnia do niższej izby projekt do bilu względem zniesienia niektórych uciążliwych Rzysko katolickich poddanych J. K. Mci. Podług tego bilu Katolicy, skoroby przepisana tym bilem przysięgę wykonali, mieli bydy przypuszczonemi do zasiadania w obu izbach parlamentu, głosowania przy obieraniu członków do parlamentu, do wszystkich urzędów cywilnych i wojskowych, wyjąwszy urzędy Lorda kanclerza, Lorda pieczętarza, Lorda namiestnika i wice namiestnika Irlandyi, i t. d. Gdy projekt ten dwa razy był odczytany, i częścią zaprzeczany, częścią wspierany, odesłany nakoniec został do kommissyi o żądanie onim rapportu.

Zdanie tego rapportu przypadało z porządku dziennego w d. 24 b. m. Mowca oświadczył w imieniu kommissyi, iż od dawnego czasu nie zatrudniał izby ważniejszy przedmiot; idzie bowiem o przypuszczenie katolików do praw politycznych w protestanckim państwie. To chcianooby skutecznie w sposobie, ażby obie strony bydy zaspokojone protestanci mieli rękoymią przeciw przywłaszczeniom katolików, ci zaś, ażby równych praw z tamtymi używali; lecz pokazuje się, iż podwoynego tego celu nie podobna dopiąć; bo ani wydział katolików w Irlandyi, ani katolickie duchowienstwo okazują się bydy kontenci z osnowy proponowanego bilu, i również część protestanckiego narodu. Katolicki tytularny biskup Dubliński powiedział, iż takowy bil bythy gorszy, nizeli dotychczasowe ograniczenia, a mieszkający w kraju Wikaryusz Papieżki oświadczył, iż dobry Irlandzki katolik powinien raczey życie utracić, nizeli przepisana bilem przysięgę

wykonać. Nie można zatem w teraźniejszym czasie nie innego spodziewać się z tego bilu, iak iż utworzyłby pole do zakłóceń i zaburzeń w kraju. Tu rozszerzył się mówca, iak niebezpieczną byłoby rzeczą przypuścić katolików Irlandzkich do parlamentu i urzędów stanu, i zezwalał tylko na przypuszczenie ich do służby morskiej i wojskowej. Na poparcie iak niebezpiecznym stałoby się mogł katolik na każdym innym urzędzie dla kraju Angielskiego, przywiodł, że w Irlandyi znajdują się Benedyktyni, Franciszkanie, Dominikanie i prawie wszystkie zakony, a nawet dla jezuitów są tam jeszcze pieniądze złożone; że często wysyłają uczniów na teologiczne nauki do Sycylii, którzy się tam oziębiają, potem do kraju powracają dla edukowania młodzieży Irlandzkiej. Wszystkie te okoliczności, mówił, powinny rząd uczynić baczny, a parlament ostrożny. Z tem wszystkim możnaby katolikom nadać niektóre nieszkodliwe zezwolenia względem służby Bożej, ale o tych nic bil nie wspomina. Widać zatem, że nie duch cierpienia poddał ten bil, ale jedynie zamiar nadania katolickiej stronie w Irlandyi polityczną przewagę. Na to nie może on iako mówca zezwolić, ponieważ to sprawiłoby odmianę w politycznym systemacie kraju i wstrząsnęłoby całą budowę rządu. Przepisana przysięga nie daje żadnego bezpieczeństwa. Przed dwiema bowiem dopiero dniami katolicki ieden biskup i obrońca Irlandczyków kazał w Londynie pewne wydrukować nauki i te rozrzucił, co jest iasnym tego dowodem. Nie tylko wykonywa każdy katolik przysięgę na wierność duchowney

władzy Papierkiej, ale wszyscy zakonnicy zofiają pod posłuszeństwem swoich generałów, którzy mieszkając w różnych krajach, mają nad nimi zupełną władzę. Ze wszystkich tych względów nie można od katolików Irlandzkich przeciwney wymagać przysięgi, a zatem iako mówca jest tego zdania, iż z proponowanego bilu należałoby naprzód wyrzucić słowa, nadające katolikom prawo do zasiadania w obu izbach parlamentu.

Tu powstały żywe spory. P. Whitbread i inne członki strony opozycyjney, obfatające za prawami Irlandczyków, okazali swoje zadziwienie względem szczerzego oręcza, który nieprzyjaciele katolików, milcząc długo, na końcu przeciw nim obrocili. Ograniczenia, które mówca proponuje, mówili, wyrównywały całkowitemu odrzuceniu ich sprawy. Jeżeli chcą wyłączyć katolików od zasiadania w parlamencie, tedy lepiej cały bil odrzucić. Tak mówili P. Grattan, P. Canning i na końcu Minister Lord Castlereagh, wszyscy trzy usprawiedliwiali katolików przeciw tak szpetnem obwinieniom; oflatni dodał iednak, iż mówi z własnego przekonania, ale nie z natchnienia gabitetu.

Nakoniec przystąpiono do głosowania. Za przypuszczeniem Irlandzkich katolików do parlamentu było 247, a przeciw 251 głosow, a zatem przypuszczenie większością 4 głosow odrzucone zostało.

Z wielości głosujących (498) widać, iż w dniu tym nadzwyczaj była izba niższa liczna i przedmiot ten wszystkich interessował.

Postanowienie to uważają jako zupełne potępienie katolików, a zwycięstwo

protestanizmu i konstytucyi. D. 25 jeszcze zapowiedział P. Sanders na radzie miasta Londynu, iż na przyszłym posiedzeniu wniosie adress podziękowania do 251 członków niższej izby parlamentu, iż głosowali przeciw katolikom i w chwalebnym sposobie utrzymali konstytucyą i przyjęte w roku 1688 zasady. Podobnychże adressow oczekują z wszystkich części królestwa, co jest tryumfem dla ministrów, którzy w ważnej tej sprawie nie dali się z daniem rządowem styścić.

Z Karlsruhe d. 7 Czerwca.

(Z Gazety Wiedenskiej.)

Wczoraj odebrał Wielki Xże Badencki przez wysłanego od Putkownika Brandt z Głogowa Porucznika Bleiler wiadomość, że twierdza ta d. 27 Maja została od oblężenia oswobodzoną, i znajdujące się w niej Badeńskie woyska pod wodzą Putkownika Brandt są znowu do rozrządzenia. Nieprzyjacielski korpus, który zamykał tę twierdzę, uśląpił z pod niej d. 27go. Dowódca Francuzki, Jenerał Laplane, rozkazał natychmiast wyjść mocnemu rozpoznaniu, które o kilka godzin drogi nigdzie nieprzyjaciela nie natrafiła i znaczną trzodą bydła powróciło. Odebrano oraz wiadomość o zbliżaniu się woyska Francuzkiego, a d. 29 Maja zrana pokazały się już strażce Jenerala Sebastianiego, który z znacznym korpusem spieszył na odsiecz tej twierdzy. Osada, która składała się z 4000 ludzi, pomiędzy któremi było 1200 Badeńczyków pod wodzą Putkownika Brandt, czyniła w czasie dwóch miesięcznego opasania, które niekiedy wyrównywało oblężeniu, co tylko można było dla utrzymania tej warowni. Nieprzyjaciel wysypywał kilkakrotnie batterye, z których

do miasta żywo strzelał, ale po kilku godzinach musiał się uciszyć, i batterye przez mężne wycieczki zawsze porozrucane zostały. Jenerał Laplane chwali bardzo mężne i dobre sprawowanie się woysk W. Xcia, które i tu z zaszczytem służyły i na szacunek i zaufanie swych braci oręża zasłużyły. Strata woyska W. Xcia od d. 12 Lutego do ostatniego Maja nie wynosi, iak z podofficerow i 36 żołnierzy, z których większa liczba przed nieprzyjacielem poległa. Pożywienie osady było ciągle dobre; w niczem nie cierpiąta niedostatku. Przez tegoż postanca odebrał także W. Xze wiadomość, że Cesarz Napoleon w dobrem zdrowiu i d. 2 Czerwca z główną kwaterą do Wrocławia przybył. Badeński kontyniens pod rozkazami Jenerala majora Stockhora, idzie od bitwy pod Lützen pod dowództwem Xcia Moskwy za poruszeniami wielkiego woyska. Należał do bitwy d. 20 i 21, ale żadney nie poniosł straty.

Z Drezna d. 10 Czerwca.

(Z Gazety Berlińskiej.)

Dziś o godzinie 5 z rana przybył tu Cesarz Napoleon i niezwłocznie oczekujemy jego gwardyi. Dopiero o godzinie 10tej oznajmiono publiczności, o przybyciu Cesarza przez uderzenie we dzwony. Stoi na przedmieściu Friedrichsfladt w pałacu Hrabiego Marcolini. Nikt go jednak jeszcze nie widział. Z jego tu przybycia mamy tę korzyść, iż wywieziono stąd ranionych i chorych, których znaczna liczba czyniła w mieście powietrze niezdrowem. Umieszczono ich za miastem, gdzie także część woyska Saskiego stanęła obozem.

DODATEK

DO N^{ro} 51.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 27 CZERWCA 1813 Roku W NIEDZIELĘ

Z Wrocławia d. 27 Maja.

(Z Gacety Berlińskiej.)

Na początku bitwy d. 21 Maja linia nasza miała kształt podkowy, w środku której znajdowało się miasto Bautzen. Gdy później prawe nasze skrzydło nacisnione zostało, zbliżyły się tak dalece do siebie nasze skrzydła, iż danowisko podobne było do ściśnionej podkowy. Skora odzyskaliśmy utracone Kreckwicze wzgórki, wyznaczył Napoleon 40,000 ludzi dla zdobycia ich nazad. Na ow czas osądzono naszą stronę pomimo korzyści, które nasze lewe skrzydło odpartszy nieprzyaciela daleko, otrzymało, cofnąć się i zbliżyć do naszych posiłków, co w największym porządku, iak gdyby na placu parady uskutecznione zostało.

Z Görlitz nstąpiło wojsko dopiero d. 25 Maja. 1800 Francuzkiej jazdy, która pierwey usiłowała wiaysdz do miasta, zniszczoną została do połowy ogniem z naszej baterji i uciekać musiała. Pisarz tego listu, z którego wyciągnęliśmy te podania, wyiechał w dniu bitwy z Görlitz drogą ku Bautzen, i o godzinie 2giej po

południu przybył za środek wojska, skąd cały obrot bitwy mógł widzieć. Widział więc 14 wsi w płomieniach. Ogień z dział i ręcznej broni tak był potężny, iż ziemia utawicznie się trzęsała. Piszący nie potrzągnął ani jednego żołnierza umykającego z placu boju.

Z Monachium d. 20 Maja.

D. 8 b. m. pierwsze wojska Bawarskie przybyły do wychniętego pod Monachium obozu ćwiczeń. Od dnia tego przybywa ich coraz więcej. Z początku przybywały tylko batalijony ruchomej gwardji, ale teraz przychodzą i liniowe wojska. Oboz ten rozciąga się od Nimbemburga aż do wsi Schwaleing, gdzie znajduje się główna kwatery Jenerała Hrabiego Wrede.

Z Stralsundu d. 7 Czerwca.

Dziś zakazany został z wyższego rozkazu aż do dalszego czasu przejazd przez bramę Tribseer. Jenerał major Engelb. ht jest najwyższym dowodcą w tu-tejszej twierdzy.

Jeneralne przebaczenie dla ukrywających się lub zbiegłych z służby wojsko-

wey Pomerczykow, które ukończyło się d. 5 b. m. przedłużone zoflato do 17go Lipca.

Z Pragi d. 15 Czerwca.

Wszystkie doniesienia z Gitschina zapewniają o wielkiej czynności gabinetu. Codziennie przybywają tam gońcy z Drezna i Szląska, a inni odchodzą.

Obie Wielkie Xżny Rossyyskie wychwały onegdaj fład do Opotschna, zamku Xcia Colloredo na granicy Szląskiej, gdzie odwiedzić ie ma N. Cesarz Rossyyski. Mniemają, iż ten Monarcha z iedzie tam d. 16 i kilka dni zabawi.

Rozmaite wiadomości.

Nayiaśniejszy Cesarz Rossyyski ma się podług gazety Berlińskiej w Kaliszu znaydować.

Znakomitym chorem, którego do Drezna, iak słychać, przywieziono, ma bydź Xże Neufszatelski.

Podrożny, który d. 29 Maia opuścił Londyn, powiada, iż przy iego odieździe nadeszła wiadomość z półwyspia, że główna kwatery Lorda Wellingtona była w Salamance i wszystkie korpusy połączonego woyska posłępowwały naprzod. Tenże podrożny dodaje, iż początkowo trzech-tysięczna tajna wyprawa, później do 10,000 lądowego woyska powiększona, stoi na Tamizie w gotowości do odptynienia.

Mowią, iż 7000 Rossyyskiego woyska przybyło z Rewlu wedą do Rügen.

Miafsto Gdańsk obowiazane było doharczyć Francuzkiemu rządowi od 27go Maia 1807 do końca Marca 1812 wartość 59,604,079 zł. gdańskich, na którą sumę winno ieszcze było do Lipca 1812, dokąd mamy wiadomość, 21,585,012 złg. Z tey summy wynosi nałożona na to miafsto kontrybucya w gotowych pieniądzech 20 mill. fr. a w płodach 10 mill. z prowizyą przeszło 35 mill. zł. gdańskich. Z reszty weźmiemy tylko okrągłe summy. 1) Zywienie woyska, do czego nie wchodzi kwaterunek po domach, przeszło 12 mill. 2) Nadzwyczajne koszta przeszło 4 mill. iako to fłot i mieszkanie 3 1/2 mill. powozy i konie dla Jeneratów 38,000 zł. 3) Urządzenie lazaretow i t. d. przeszło 2 1/2 mill. 4) Urzymanie domu wielkorządcy blisko 300,000 zł. 5) Bale i oświecenia miafsta 68 000 zł. 6) Tayne wydatki przeszło 2 mill. 800,000 zł. Do oflatniej tey summy wchodzi dane wielkorządcy Rapp różnemi ratami 1 1/2 mil. fr. i spada wartaiąca 30,000 fr. Intendowi Chopin dwiema ratami 124,000 fr. Marszałkowi Lefebvre 400,000 fr. i dwa konie, ieden dla niego, drugi dla syna; Marszałkowi Soult przy oznaczeniu granic 91,000 fr. Komendantowi miafsta 40,000 fr.

D O N I E S I E N I A

Na Kazmierzu przy Krakowie nad starą Wisłą pod Nrem 83 w domu S. P. W. Popiela wyporzadzone na nowo zoflaty łazienki, i w tych każdego czasu zaflać można kąpiel ciepłą w lecie po złp. 1, a w zimie po złp. 1 groszy 10.

Niżey podpisany do publiczney podaie wiadomości: iż z mocy Rezolucyi Trybunału Cywilnego pierwszej Inflancyi Departamentu Krakowskiego pod dniem 19go Czerwca 1812 Roku, do Numeru Dziennika 1134 zapadłey, a na żądanie Starozakonnego Ioyka Weiskerca syna doletniego niegdysz Szmul Markowicza domu murowanego spustoszonego w żydowskim mieście na Kazmierzu przy Krakowie będącym, pod

Numerem 96 białego, i po tymże Szmule Markowiczu pozostałego, przez przysięgłych Detaxatorów miała tego złp. pięćset czterdzieści pięć gr. 15 w monecie srebrney Courant oszacowanego w kamienicy niżej podpisanego Pisarza tu w Krakowie w ulicy Szpitalney pod Numerem 562 białej dnia 8go miesiąca Lipca r. b. o godzinie 9tej przed południem odprawiać się będzie sędziorz przez publiczną licytacją więcey dającemu za gotowe pieniądze w monecie srebrney Courant; życzący sobie ztym nabycia przereczonego domu, raczą się w miejscu i terminie wyżej wymienionym, na którym ten dom stanowczo stosownie do żądania właściciela doletniego wyżej wymienionego Icka Weyskerca przysadzonym będzie. znajdować, — kondycye sprzedaży i Detaxacją każdego czasu w Kancellaryi niżej podpisanego widzieć można. — W Krakowie dnia 22go Czerwca 1813.

Walenty Lichocki, Pisarz Aktowy Dep. Krak.

W moc Reskryptow JW. Prefekta z dnia 20 Września 1812 ad Nro. 11346 i 12270 odprawiać się będzie licytacja dnia 5go Lipca r. b. w mieście Wodzisławiu na zaspokojenie summy złp. 7174 gr. 23 kachałowi Kaźmierskiemu winney jako to: wodki garcy 690, Garcy do palenia wodek 4, i inney miedzi, mosiędzu, wina beczek 10, wołów 14 opałych, domow 3, futra i inne mobilia. Pretendenci mają się zaopatrzyć w pieniądze kurs w kraju mające. Datum Jędrzeiow dnia 16 Czerwca 1813.

Dominik Ane, Sek. P. Ję.

Podaje się niniejszym do publiczney wiadomości, iż dnia 6 Lipca r. b. o godzinie 9tej ranoey tu w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 266 sprzedawane będą przez niżej podpisanego na publiczney licytacji ruchomości następujące; jako to: korale, kolczyki złote z granatami, szpinka złota, książka w srebro oprawna, czapki kobiece z lany złotey tressą obszyte, zegarki, spodnica, kamizelka i suknia parterowe i t. d. za dobrą srebrną kurrant monetę, które można będzie pod Numerem wspomnianym, kiedykolwiek rano oglądać. — Życzący sobie przeto takowych nabycia, raczą się w miejscu i na terminie wyżej rzezonym znajdować. — Dan w Krakowie dnia 25go Czerwca 1813.

Franciszek Chwaszkiewicz, Komornik S. P. P. i M. Krak.

W dniu 30 Maia r. b. odebrano od podeyrzanej osoby kilka sztuk odzierzy, które są złożone w Depozycie Urzędu Policji miejscowej, niemniej złoty zegarek z łańcuszkiem i dywizjami; uszkodzony zgłosić się ze chce do Biora, a po udowodnieniu prawa własności do tychże rzeczy oależytym, odzyska takowe, co do publiczney podaie się wiadomości. — W Krakowie d. 16 Czerwca 1813.

Zarzechs.

Kozdrayski, Sekr.

Pewny posiadający praktykę długą gospodarliwa ziemiańskiego, oraz fabryk i handlu, a tego wszystkiego znając naydostateczniej Rachubę, życzy sobie przyjąć funkcją Rachmistrzowską rocznie, czy daley w dobrach iakowych. — Gdyby zaś kto życzył sobie onego na czas iaki tylko dla wysłuchania jedynie kogo Rachunkow, lub dla ustanowienia na potym, naydogodniejszey Reęstratury, czy Inwentarza wszelkich przedmiotow w gospodarstwie dobr iakich, w którychby sobie życzone jeszcze mieć naylepsze Systema Obrachunkowe onych, tedy tenże oznajmujący się dziś może się tym chętniejsz podjąć i tego naypewniej, z zaręczeniem za dobre skutki. — Ktoby przeto życzył sobie wezwać takowego, raczy zgłosić się do Redakcyi Gazy Krakowskiej, w Krakowie pod Nr. 507 na ulicy Floryańskiej — a jeżeliby to było przez List, tedy raczy franco ten opłacić.

Ruchomości różne po niegdy Woyciechu Gutowskiemu Malarzu, tudzież obrazy, farby i inne sprzęty professyi malarzkiej tyczące się, z mocy Rezolucyi Tryb. Cym. Krak. dnia 15 Czerwca 1813 do Nru 1,126, dnia 5 Lipca r. b. z rana w domu pod Nr. 91 w ulicy S. Józefa, a po niegdy Piotrze Warszyckim drobne sprzęty, zegarek, tudzież piwa butelek 100, dnia 8 Lipca r. b. z rana w domu pod Nrem 681 w ulicy Ma-

ły Rynek przez publiczną licytacją za gotową, grubą srebrną monetę w ślad rezolucyi Tryb. Cyw. Krak. dnia 11 Lutego 1813 do Nru 4,265 wypadłej sprzedawane będą.
W Krakowie d. 24 Czerwca 1813.

Woyciech Olearski, Notaryus.

Gdy dnia 4 i 5 miesiąca Lipca 1813 roku zawsze od godziny 9 ranny aż do 6 wieczornej w Gminie Oxy pod Nrem 45, przenicy korcy 150, żyta kor. 20, wełny kamieni 2 i wodki szumowki garcy 300 za kurant gruby srebrny więcey dajacemu zodroczenia sprzedawane będzie. Więc wszystkich o niniejszey licytacy uwiadomiam.
Dan w Jędrzejowie d. 16 Czerwca 1813.

Ign: Rzechowski, Komornik Pow. Jędr. Depar. Krakow.

Mocą którego czyoi się wiadomo, iż dnia 13 Lipca r. b. od godziny 9 ranney aż do 6 wieczornej, z odroczenia intrata dochody w Oxy składająca, tamże na gruncie pod Nrem 45, sposobem licytacyi publiczney w dzierżawę roczną, która z dniem 24 Czerwca 1814 roku kończyć się będzie wypuszczona zostanie. Każdy więc chęć nabycia tey dzierżawy mający, winien iest, zaopatrzwszy się w wadium, czyli raczey 10tą część summy od ex pens na intratę pozostałej ilość 449 złp. wynoszące, na powyższym terminie zgłosić się, gdzie o pewności dochodow iako też i kondycyach licytacyynych przekonać się może. Dan w Jędrzejowie d. 24 Czerwca 1813.

Ignacy Rzechowski, kom. pow. Jędrz. Dep. Krak.

Sąd Policji poprawczy obwodu Krakowskiego, wzywa wszelkie cywilne i wojskowe władze, aby zbiegłego ślad więźnia śledzić, poymać, i tu dostawić rozkazać raczyły, zowie on się Bazyli Jabłoński, iest rodem z Nowostku w Litwie lat ma 55 żonaty, wzrostu dosyć wysokiego, chudniawey pociągłej twarzy, siwych oczow, czerwonych siwoprzebiłających włosów, średniego nosa. W Krakowie d. 1 Czerwca 1813.

Od J. K. X. Mości Sądu Policji poprawczy Obwodu Krakowskiego.

Więckowski. Horszowski. Michiński.

Sąd Policji Poprawczy obwodu Krakowskiego, wzywa niniejszym wszelkie władze cywilne i wojskowe, ażeby Jana Sieranta za wyłtepek kradzieży osądzonego z roboty publiczney na dniu 10tym m i r. b. zbiegłego wysłedzić i wrazie schwy-tania tutaj pod baczym obiem doprowadzić kazać zechciały, iest on rodem z Li-biąża Powiatu Krzeszowickiego wyrobnik ma lat 31, wzrostu sredniego, twarzy chudey pociągłej, oczow siwych, włosów ciemnych, nosa miernego.

W Krakowie d. 12 Czerwca 1813.

Od J. K. X. Mości Sądu Policji Poprawczy Obwodu Krakowskiego.

Więckowski. Horszowski. Michiński.

Sąd Policji Poprawczy Obwodu Krakowskiego wzywa niniejszym wszelkie władze cywilne i wojskowe, ażeby Marcina Suwałę włosciana wsi Czatkowic w Powiecie Krzeszowickim Departamencie Krakowskim po popeinionym wyłtepku przeciw bezpieczeństwu ciała zbiegłego śledzić, i tego tutaj pod bacznym okiem doprowadzić kazać zechciały, iest on wzrostu średniego, ma lat 20, włosów czarnych, twarzy pociągłej, nosa miernego, oczow siwych, chodzi w guńkach płociennych, spodniach płociennych, bardzo często bosy, nosi na głowie magierkę, pechyło się trzyma, iest karczyły.

Od J. K. X. Mei Sądu Policji Poprawczy Obwodu Krakowskiego
dnia 16go Czerwca 1813.

Horszowski, Girtler, Michiński.

Sąd Policji Poprawczy Obwodu Krakowskiego, podaje do publiczney wiadomości że Urszula Tykowa czyli Tykczynna, o kradzież obwiniona, z aresztu Policji-nego w Sławkowie w tańcuszkach zbiegła, iest wzrostu niskiego, lat ma 45. włosów na głowie gniado siwych, twarzy chuderlawey z marszczek ściągłej, oczow czarnych, uciekła z aresztu Policji-nego w Sławkowie w tańcuszkach na krzyw okuta w żupaniku sukiennym burego koloru w spodnicy płocienney białey, i takieyże chuffce na głowie. — Wzywa przytem wszelkie tak cywilne iak i wojskowe władze, aby ją śledzić, poymać i tu odstawić rozkazać raczyły.

Od J. K. X. Mei Sądu Policji Poprawczy Obwodu Krakowskiego
dnia 14go Czerwca 1813.

Więckowski. Horszowski. Gittler.